

23 czerwca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A 43c 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7547.

Max Kröhn i Gustav Ernst
(Kotzenau, Niemcy).

Kl. ~~71~~ 1.

71 b 1/04

Zapięcie sznurowane do obuwia.

Zgłoszono 14 sierpnia 1926 r.

Udzielono 14 maja 1927 r.

Sznurowanie i rozsznurowanie obuwia zajmuje zbyt wiele czasu i jest niewygodne, wobec czego publiczność niechętnie kupuje sznurowane kamasze. Niniejszy wynalazek dotyczy zapięcia sznurowanego do obuwia, które pozwala zasnurować lub rozsznurować obuwie jednym ruchem.

Forma wykonania wynalazku przedstawiona jest dla przykładu na rysunku, przyczem fig. 1 wskazuje z przodu trzewik z zapięciem według wynalazku, zaś fig. 2 wskazuje widok z przodu sprzączki drucianej w powiększeniu.

Zapinanie obuwia uskutecznia się za pomocą sznurowadeł *a*, *b*, *c*, *d*, które po przewleczeniu przez dziurki zbiegają się swymi końcami; końce te są połączone za pomocą zeszybia lub skówki metalowej *e*, tworząc jeden zewnętrzny sznur *f*, przez

pociągnięcie którego zapina się natychmiast obuwie równomiernie od góry do dołu. Zewnętrzna część sznurowadła *f* zaciska się potem z boku obuwia dwiema sprężynowymi sprzączkami lub tym podobnymi.

Sprzączka jest wykonana ze sprężynowego zagiętego w kształcie litery U drutu *g*, na którym jest osadzona kolankowa dźwignia *h*. Ta ostatnia przy zamykaniu sprzączki wciska się między dwa występy *i* drutu *g*. Część sznurowadła *f* zakłada się między dźwignię *h* i ramiona drutu *g*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapięcie sznurowane do obuwia, znamienne tem, że składa się z kilku sznu-

rowadeł (*a, b, c, d*), z których każde przechodzi przez oddzielne dziurki zapięcia, przyczem końce tych sznurowadeł zbiegają się nazewnątrz i są mocno ze sobą połączone przez zeszyicie lub zapomocą skówki metalowej (*e*), tworząc jeden sznur (*f*), za pociągnięciem którego zapi-
na się obtwie równomiernie od góry do dołu.

2. Zapięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że w górze cholewki z boków znajdują się przymocowane na stałe dwie

sprężynowe druciane sprzączki, z których każda składa się z zagiętej w kształcie litery U oprawki (*g*), oraz umocowanej w górnej części i obracającej się dźwigni (*f*), pod którą są założone wychodzące nazewnątrz końce sznurowadeł przed wspólnem ich połączeniem.

Max Kröhn.

Gustav Ernst.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

